

הוציאו לו פרק חמישי יומא

מסורת הש"ס

(א) שקלים פ"ו מ"ה (ב) גיטין
מ"ח (ג) עין חסדס סוטה
י"ח ד"ה חזר וכו' ותוס'
תמורה ג' ד"ה ואדר'
(ד) וי"ב מ"ג (ה) גיטין
ס"ה מ"ח ב"ק ס"ט: ודמאי
פ"ו מ"ד סוטה כ"ג: עירובין
ל"ו: מעילה כ"ב: חולין י"ד:
תוספ' דמאי (פ"ח ה"ה)
(ו) נבט"ל: חזק.

גליון הש"ס

תוס' ד"ה אלא בחטאת וכו'
ויל' בין השמא מה לא
חיישין. עין קדושין דף מה
ע"כ תוס' ד"ה בקידוש אחר:

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה תקלין מי
ונפחום החג ומי שלא שקל
אשחקד יתקול לשנה הבאה
כ"ל והד"א:

מוסף רש"י

[illegible]

ס' ישנים (המשנה)

[illegible]

לית ליה כפיסה. אין סומכין על כך דזמנין דלחא אדעמיה לעיימי
בכתבא: משום דמחלפי. אי עביד תרי מניח מזרק השעיר על זה
ושל פר על זה וכשנא לקחת את דם הפר פעמים שנחלקו לו
ויטול את של שעיר הנזק כי ליכא אלא חד לא מנח האי עד דשקיל

[illegible]

מציא מעות ועותן לתוך שופר לבנות ולקוחים מהן לבנות ומקטריין
אותן נדבה על המזבח החיצון וזה לכפרות המתנדב וזה נותן מעות
לתוך שופר ולקוחין מהן וזה כלי שרת והן המזוקות הקרוין ספורי
הב בעזרא (א) ודברי הימים (בא): **וששה** לבנות המזבח
לחת לזכרון מעות ולקוחין מכל הירושת על מיתר ארבעה ומטאול
שבענו שני ירעה וימכר ויפלו דמיו לנדבה וצפרק בתרה דממות
ודף (ק): ששה שפרות כנגד ששה בתי אבות שכל משמר ומשמר
וכל אחד ואחד מכיר את של יומו ואם היה מוצח בטל ציומו
שליש איש מביא קרבנות לקוחין בני בית אב מעות שופר שלהן
ולקוחין מהן עולות והוא קרבן המזבח. שמע מינה מיהא דר' יהודה
אית ליה תביעה דקמיא ויהי תבוע עליהן: **גירה מעות טעאס**
שמו **בעליה**. שמה מה אחד מן הבעלים שנתנו מעות בשופר
ובין דיש כהן טעאס הוא לכו מעות טעאס שמו בעליה וכן
הולכות ליש מהלך וממלאו מעורבות עם הכשרות ופסולות אותן
היינו מפני התערבות: **שמו** **בעליה** **ורא**. שאנו דמין צו שמה
והיינו מעות לשופר ועדיין לא קרבן (ז): **ונצברו זרע** וזוי. דמי הטעאס
וזוי פשטי קאמר וזי מדינה שיש (ח) מהן בזה זרע וכן דמי פרייה
אחת דתמן עמדו קיני צו ציוס ברבעתים (מביתא ה). והרובע הוא
מלי דינר זרע שהוא ארבעה וזי מדינה: **לוי** **לוי** **כרייה**. לא סמיכין
אצרייה למשרי איסורא: **הלוקא יין מנין הכותיים**. קודם שגזרו עליהם
ואין לו כלום להפריש לזכרון תרומות ומעשרות: **הרי הן טרופא**. כצטוי:

רק ר' ישמעאל (דף סו:) תורמין משל כותים עג של נכרים ומשל
דפורשין מע"י יומר מנכרים ומחזיקין בתורה שנכתב גם את
השטור על סתם איין של נכרים לא גזרו על כותים
יין ומתר ופיחן אסור אי נמי הכא מיירי במעשה יין ודוקא
בנכס' דמאי בסיפא בדנמאי לא קמי עג לוגין שאני עמד
מסכת סוטה (דף מה.) אף על גב דאמר בפרק ששה שאלנו
מזהר וזהרי הני מילי כשהם בעצמם אורכין אבל כשמוכרין
ן חשדים על הגזל עמי הארץ נמי לא חשידי להו הגזל ואפילו
לי תובעין ועוד כל כמה דלא הוהרס כל חשידי להו גזל ועוד
ואכלת ולא מוכר עד י ש חילוק אחר בין דמאי לוראי בדנמאי
ב שבת איירי כמו שפירש רש"י וכמו שמוכרת הרישא במסכתא
בשבת אלא בספק חשיבה כדחנן פרק כמה מדליקין (שם דף לה.)
פרק כמה מדליקין (שם דף כג.) הדמאי מפריש אותו ערוס ובין
אבל ודאי אפילו קרא לו שם מערב שבת אסור להפרישו
בשבת

[illegible]

קריינין הן תורין. המתנדב תורין מביא ונותן בשופר שמכוב עליו קינין והמתנדב בני יינה נותן מעות לתוך שופר שמכוב בו בחלי עולה: **והתנן** השולח המאמרו ממדינת הים מקריינין אותה בחזקת שהוא קיים. תימה לי והאמר התם צפרק כל הגט

לית ליה כתיבה דתנן
היה שם אלא כן
טעמא לא משום
ולכתוב עלייהו ה
רבי יהודה לית
שלש עשרה שופר
כתוב עליהן חקלין
וקנין וגזולי עולה
לבפירות וששה לגנדר
שקלים של כל שנה
מי שלא שקל אשתק
קנין הון חקל גזולי
וכולן עולות דברי ר'
אמר אמרי במערבא
שמתו בעליה ומי חיי
חטאתו ממדינת הים
שהוא קיים אלא משום
ודאי ג' ונברור ארבעה
גישתו רבי יהודה ל'
אלימא מהא דתנן ג'
ערב שבת עם חשכה
שאני עתידי להפריי

מיד משום שמה ימות דהסם כי אמרין שמה ימות בזאת השעה
אסוריה לאטל שדרי אמר שעה אחת קודם למיתוהו אבל הכא לא הוה
השקלתא שמהו בעליה אלף לאסר שמהו קודם וממנו וסן כן אפילו כי אמר
כאן שעתא שמה ימות בזה השעה מיהא לא שכיב ושי לא קאריב;^א
ונוכר ד' וזו פירש רש"י משום דלמר פרק קמא דכריתות ודף
(ס.) ועמדו קיין ב' כיום רגענים וד' וזו הכי דמי הטאת
משמע מחוק פ' דעבי למימר דשני הפרדים עמדו ברובע שלם
שוהו דער לורי שם ה' ומדינה נמלא הטאת כד' וזבס"ב
דכריתות ודף י"א) אינו משמע כן דקאמר מדסן דחמא עליה
בגדולת כן משימסן בעשירות דכריתות מייח כסבה או שפירא
בגסולת ובדלות דרגעסם דלי דלות נמי מייח דא מ"ו דלות אלמא
דרגעסם רובע דינר קאמר דהיינו דא מ"ו בגסול והא דנקט הכי
ז' וזו לא דוקא קאמר אלף אורחיה דגמרא הוא למימר הכי וכי

תום' ימים

וַיִּגְדַּל דְּחַמְדָּמְרָא וַיִּשְׁכַּח חַמְדָּא נְקֻמָּה דְּרַב יְהוּדָה חֲמֵר יָהּ וְיֵה אֲחֵיהּ
וַיִּשְׁקוּל אֲרַבֵּעַ וְזוּי אֲחִיל עֲלִייהוּ וּשְׂדֵי גִנְהָרָא וּכְן בִּצְרֵק כָּל הַלְלָמִים
(וְיֵה דָף מַעֲ): הֵהוּ גִבְרָא דְלִיעֵרֵב לִיֵּה חִינְתָּא דְחֲמֲרָא דְלִאֲסוּרָא
בְּחִנְתָּמְרָא אֲחָף לְקֻמָּה דְּרַב חֲסְדָּא אֲמַר לִיֵּה זֶל שְׁקוּ ד' וְזוּי וּשְׂדֵי
הֵהוּ: הַרְבּוּקָה יֵין עֲבִיר הַבּוּיָיִם. דְּמֵחֵי גִרְסִין וְלֵא גִרְסִין
דְּתַנּוּן שְׂחִינָה מִשְׁנֵה בָּסוּס מְקוּס וְדִמְחֵי דְמֵחֵי פ"א (מִשְׁנֵה ד') יֵה
מִשְׁנֵה אֲחָת גִּזְרָה נֶשֶׁת בֵּה אֲלֵף דְּבִיר רִנִּי מֵאִיר מִשְׁנֵה וְאֲמַר
דְּרַבִּי מֵאִיר גִּזְרָה עַל יֵין בִּצְרֵק קִמָּא דְחֻלּוּן (דָּף ו.) הֵכָּא קוּדָס
גִּזְרָה אֲחִיר ו' יוֹסִי ו' שְׁמַעוֹן אָף עַל גִּבְ דְּסִבְרָא לְהוּ בְּמִנְחָת
וְאֲנִכְרִים עַל שֶׁל כּוּמִס דְּמוּמִס גִּיר אֲרִיחָן כֵּן מִזֵּל מְקוּס יִיוֹן
וְאֲנִכְרִים אֲחִירָהּ אֵינִי עוֹבְדִים כִּמוֹן שֶׁהֵיוּ עוֹשִׂין בְּצִית רִאשׁוֹן מִשְׁנֵה
וְאָף עַל חֵשֶׁי עַל פִּתּוֹן כְּמוֹ לְרֵמִי קוּדָס שְׁגוֹר עֲלִינָה שְׁחִירָה
מִבֵּין הַכּוּמִס אֲבָל מִבֵּין עִם הָאֵרֶץ דִּין אֲחֵר יֵה לוֹ כְּדִקְנֻקָּת
לְהַפְרִישׁ לְפִי שְׁעֵי הָאֵרֶץ לֹא תִשְׁדּוּ עַל הַתְרוּמָה כְּדִלְחָא בְּשִׁלָּה
(וְכִסְתָּ דָף מ:) הֵי כּוּמֵא עוֹבֵר מִעֲבָרִי בְּדִמְחֵי דִכְבֵּשׁ בְּחֻרְרִי
לְאֲחִירִים אֵל חִישִׁי עַל לִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מְכֻשׁל וְאָף עַל יֵה שֶׁ
הֵי מִשְׁדֵּי עַל הַמַּעֲשוֹת דִּלָּא חֲשִׁיב לְהוּ גּוֹל לְפִי שְׂחֹא מִמּוֹן
סוֹמֵמִים הַכּוּמִס אֲחָא דְרַשִׁין פֶּרֶק הַשּׁוֹכֵר אֶת הַפּוּעֵלִים וְכִי"מ דָּף
קִמְתֵּי שֶׁאֵי עוֹדֵר לְהַפְרִישׁ לְתַמַּר וְיִזְרָאִי לֹא קִמְתֵּי לְתַמַּר לְפִי שְׁנֵי
וְדִמְחֵי וְבִשְׁנֵה לֹא מֵחֵי לְהַפְרִישׁ וְאֵע"ג דְּמֵחֵי נִמֵּי אֵין מִפְרִישִׁין אֲחֻת
וְקֻמְבִּתָּא דְמֵחֵי (מִשְׁנֵה ד') נִמֵּי מִן יֵה אֵין גִּזְרָא וְיִשְׁמִיעֵי
הַמַּעֲשוֹת אֲבָל בִּשְׁנֵה לֹא הִ"מ הֵיכָּא דִּלָּא קִרָא שֶׁ מְכֻשׁל

[illegible]

הנה א מ"ב מהל' שקלים
הלכה ב:
הנה ב מ"ב מהל' שקלים
הלכה ב:
הנה ב מ"ב מהל' שקלים
הלכה ב:

דביו חנגאל

[illegible][illegible]

מחשבת כדאי כיוסלמי ונחם
ויברור ארבע וזי ושרי נח
קדושים בענורו ושל יחי ק
וי לם המלה לא הי קדו
נחק בכל משרון (עירובין)
לחלה שיעה כה יקריב מטה
נחק דתו וא"ה לרד כר
י' ועוד הנסה מ"ב הי' ס